

Suhai Pál

Ady háza

Kenyeres Zoltánnak
az Ady-centenáriumra

Ady háza börtöncella,
börtönablak az ege.
Azon át néz a világba:
alkonyodik, virrad-e?

De csak a tél hava, jege
s a Dunatáj-kaloda.
Fél-emberek, fél-nemzetek
között viszi a lova.

Férges másznak, tetvek, hernyók
szappanozott bőrön át,
borbély-módra nyírják-vágják,
fésülgetik a haját.

Négy-öt magyar szólongatja:
bujdosó mind, mostoha,
mint akinek ez a dolga.
„Édes hazám, most hova?”

Érmindszentnek most hogy Párizs
köszön vissza, innen ő,
s a Doberdón hulltak lelke
Voronyezsnél jön elő.

Száz esztendő múlt azóta:
évszázadnyi lárma, csend.
Száz esztendő Duna-árja
hömpölygeti a jelent.

Száz esztendő... megbámulják...
hát ti mért idézitek?
Szava vessző: susogását,
suhogását érzitek?

SUHAI PÁL (1945) költő, esszéíró, műfordító. Utóbbi kötete: *Nomád szívvel* (2015).